

Manifest de l'Institut d'Estudis Catalans en defensa dels membres del Govern legítim de la Generalitat de Catalunya

L' Institut d'Estudis Catalans manifesta el seu ferm rebuig a l'empresonament dels membres del Govern de la Generalitat de Catalunya escollit pel Parlament, així com al dels presidents d'Òmnium Cultural i de l'Assemblea Nacional Catalana.

Després del continu menyspreu a les opinions polítiques que té una part molt important de la població catalana, de l'aplicació duríssima de l'article 155 de la Constitució, de la intervenció —anterior a aquesta aplicació— de les finances de la Generalitat, de la destitució de tot el Govern i de la dissolució del Parlament de Catalunya, semblava que la convocatòria d'eleccions autonòmiques podria apaivagar relativament la tensió política entre Catalunya i l'Estat espanyol.

L'empresonament del Govern català ha tornat a encendre els ànims. Oimés quan es tracta de presó «provisional» i que el veredict final, que pot trigar encara, es preveu molt dur.

L'Institut, com malauradament ha hagut de fer diverses vegades durant els darrers mesos, denuncia els despropòsits de tota classe en relació amb un afer que ha de tenir, necessàriament, una solució exclusivament política.

Barcelona, 7 de novembre de 2017

Comunicat de l'Institut d'Estudis Catalans en defensa de la legítima propietat de les obres procedents de Sixena i el seu manteniment a Catalunya, sense dispersions ni disgregacions

D'avant les notícies que apunten que les obres del Museu de Lleida Diocesà i Comarcal procedents de l'antic monestir de Santa Maria de Sixena puguin ser traslladades a aquesta població aragonesa, l'Institut d'Estudis Catalans insisteix en el fet que aquestes obres, que van ser adquirides legítimament als seus propietaris entre els anys 1983 i 1994, formen part del Catàleg del Patrimoni Cultural Català i, per tant, s'haurien de mantenir a Catalunya sota la tutela de la Generalitat, sense dispersions ni disgregacions.

L'IEC recorda que el juny de l'any passat va fer públic un informe elaborat per la Secció Històrico-Arqueològica en què es pronunciava sobre els objectes del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) i del Museu de Lleida Diocesà i Comarcal procedents de l'antic monestir de Santa Maria de Sixena, i instava el Govern de la Generalitat a defensar

amb tots els recursos a l'abast la integritat del patrimoni historicoartístic de Catalunya i la unitat de les seves col·leccions, en risc pel litigi de les obres procedents de Sixena, amb l'objectiu de vetllar pels béns patrimonials propis i garantir-ne la transmissió a les generacions futures.

A més, tal com recull l'informe de la Secció Històrico-Arqueològica de l'IEC, els actes del Jutjat de Primera Instància i Instrucció núm. 1 d'Oscà, que va dictaminar la nul·litat de la compravenda de 1983-1994 i, per tant, el «retorn» de les obres a Sixena, no són fermes i encara tenen recorregut judicial.

Barcelona, 1 de desembre de 2017

Declaració de l'Institut d'Estudis Catalans davant la retirada per part del Govern d'Aragó d'alguns llibres de text que empenen el terme Corona catalanoaragonesa

Davant la decisió del Govern d'Aragó de retirar dels centres d'ensenyament alguns llibres de text pel sol fet d'emprar el terme de *Corona catalanoaragonesa*, en el que considera una clara mostra de tergiversació de la història, l'Institut d'Estudis Catalans expressa la seva absoluta repulsa al que no és sinó un cas inadmissible de censura i d'atac a la llibertat d'expressió. Tant l'expressió *Corona catalanoaragonesa* com la de *Confederació catalanoaragonesa* són d'utilització habitual entre els historiadors, al marge de la seva procedència i sempre amb caràcter complementari i no alternatiu al de Corona d'Aragó, de la mateixa manera que s'utilitzen en altres contextos els termes *regne asturleonès*, *monarquia castellanolleonesa* o *monarquia hispànica*. Cap d'aquests termes tingué mai un caràcter oficial, i ningú no acusa de tergiversar la història els historiadors que els fan servir. Com és ben sabut, la intitulació oficial dels monarques era la de reis d'Aragó, de València, de Mallorca, de Sicília, de Sardènia, de Nàpols, comtes de Barcelona..., sense que hi hagués un nom oficial per al conjunt de regnes i territoris de la Corona. Tot i això, al segle XII trobem l'expressió *Aragonum et Catalonie*; al segle XIII, la de *regno, dominio et corona Aragonum et Catalonie*, i, ja al segle XIV, les de *corona regni Aragonum*, *corona reial d'Aragó* i *Corona d'Aragó*. Igualment, a la baixa edat mitjana, les relacions comercials i l'expansió al Mediterrani s'efectuaren sota la invocació de la dinastia d'Aragó alhora que els diversos pobles mediterranis sovint percebien i esmentaven genèricament com a catalans tots els integrants de la Corona. D'acord amb aquestes realitats històriques, els historiadors utilitzen indistintament, i mai amb caràcter antagònic, les dues expressions,